

En-nog-vijf-dank-u-wel

Veel is er al geschreven over het annunceren. Nagenoeg elke annonce heeft een voorgeschreven tekst. Dat lijkt soms overdreven maar is niet zonder reden. Toch kun je soms heel creatieve annonces horen.

Het lijkt zo simpel. Dat is het in feite ook. De arbiter meldt het resultaat van een stoot of een handeling van de speler, duidelijk hoorbaar voor spelers, schrijver en toeschouwers. Vooral duidelijk hoorbaar, zodat je geroezemoes kunt voorkomen. Geroezemoes, of die bal wel raak was en of het wel een correct uitgevoerde stoot was, bijvoorbeeld. Hier zijn we meteen beland bij een ander onderdeel van de taak van de arbi-

ter. Het gaat min of meer langs hem heen. Pas als de arbiter andere woorden bezigt, valt het de speler op.

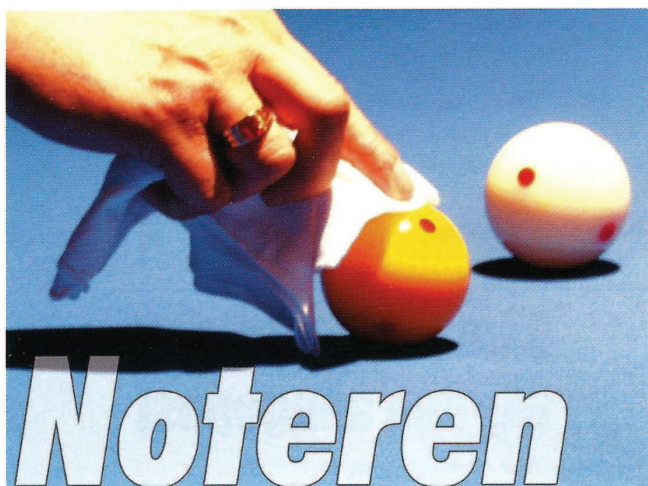
Onlangs schreef iemand mij over iets wat ik nog niet eerder ben tegengekomen. „Regelmatig”, las ik, „valt het mij op dat de arbiter, nadat de schrijver heeft gemeld: en nog vijf, de waarschuwing herhaalt zoals het hoort, maar met een extra toevoeging. De schrijver meldt: en nog vijf. De arbiter annonceert: en-nog-vijf-dank-u-wel”. „Het lijkt wel”, gaat de brief verder, „of het een gewoonte begint te worden. Buitengewoon irritant en storend voor de speler”. Een terechte opmerking. Het kan inderdaad voor een speler heel storend zijn als zoiets simpels als een annonce buiten de voorgeschreven toon valt. Natuurlijk is niet elke biljarter even gevoelig en uit z'n concentratie te halen. Maar ook diegenen die zeggen er geen last van te hebben, kunnen er onbewust toch door gehinderd worden. Ik herinner mij een biljarter die er zo gevoelig voor was dat hij gegarandeerd miste als er iets voorviel of te horen was, wat niet in zijn ritme paste. Geen onderdeel van zijn concentratie was. Kwam er iemand van de bediening langs terwijl hij aan stoot was, hij miste. Was de schrijver niet helemaal oplettend en zei 'en nog vijf' wat aan de late kant: hij miste.

Gelukkig voor de arbiters en schrijvers, zijn de meeste biljarters wat minder gevoelig. Maar ook wie er wat kwetsbaarder in is, heeft recht op goede omstandigheden. Maar al te vaak echter kan de scherpe waarnemer zien dat de speler geïrriteerd raakt. Waardoor de kans op missen meteen groter wordt. De reglementenmakers hebben dat indertijd goed onderkend. Hebben daarom voor elke annonce een voorgeschreven tekst en ritueel bedacht.

Er voor zorgdragen dat de speler optimaal kan presteren. Het zit ook in kleine dingen.

Piet Verhaar

pietvangerte@hotmail.com

ter. Het er voor zorgdragen dat de omstandigheden zodanig zijn dat de speler optimaal kan presteren. Zich optimaal kan concentreren. Natuurlijk hoeft het niet muisstil te zijn. Maar als anderen zoals publiek, ook al praten ze nog zo zacht, onderling praten over wat ze zien, ga je als speler heel gauw luisteren. Weg concentratie!

In het Spel en Arbitrage Reglement (SAR) staan de annonces, die de arbiter doet of kan doen, precies omschreven. Dat heeft een reden. Het is een bekend verschijnsel, dat je een klok pas 'hoort' als 'ie stilstaat. Zolang hij loopt, past het geluid naadloos in je verwachting van er hoort te zijn. Het is er vanzelfsprekend. En vanzelfsprekende dingen merk je niet op. Precies zo is het met de annonces die de arbiter doet. Elke annonce moet met de voorgeschreven woorden. Want alleen dan past het geluid van de arbiter die annonceert, naadloos in de concentratie van de speler. Hij hoort het wel, maar